

Az a szerencse, hogy felesleges álhíreket kitalálni. Ugyanis ott vannak a régi újságokban a valódiak is. Néha bizony hihetetlenek, de a hering (képünk csak illusztráció) esete 1914. március 13-án, tényleg meghökkentő. A valóságtartalmáról viszont képtelenek vagyunk meggyőződni egy évszázad távlatából. Ezért hát inkább higgyük el!

A Dunántúl című kiadványban, a hírek között egy meglepő történet látott napvilágot. Amit különösebben ki sem kell színezní, hiszen annyira „életszagú”, meg ételszagú, hogy ahhoz fogható a helyi sajtó históriájában szinte biztosan nem fordult többször elő.

Megesett pedig, hogy **Kis Jánosné**, született **Papp Katalin**, pécsi, Felsőputurluk utca 14-es szám alatti lakos, az egyik budai külvárosi szatócsboltban heringet vásárolt. Azonban otthon úgy találta a portéka romlott, ezért azt elvitte

dr. Ludwig Ferenc
rendőrorvoshoz.

A hivatalos közeg ezután kiszállt a helyszínre, ahol a még raktáron lévő egyetlen doboz heringet megvizsgálta, majd azt elkobozta. Az elvételről – nem tudni milyen forrásból – de Kisné is tudomást szerzett.

Ennek nyomán rögvést visszament az üzletbe, visszavitte a hibás holmit, az

Írta:

2014. március 13. csütörtök, 09:48

árát meg visszakövetelte. A szatócs a kért 14 fillért ugyan visszaadta, ám ekkor következett be a váratlan, ámbár drámai fordulat. Ugyanis a felbőszült kereskedő az asszonyt előbb megverte, majd kilökte őt az utcára.

A sértettnek több se kellett, szaladt a hatósági orvoshoz. Ahol látleletet vettek róla, megállapítva a könnyű testi sértés tényállását. Ezután megtörtént a feljelentés is az ügyben. Az eljáró rendőrség pedig folyamatba vette az ügyet.

A tényállás tehát ennyi. Néhány dolog viszont nem egészen világos! Ha tényleg ehetetlen volt az árucikk, akkor azt Ludwig rendőrorvos miért adta vissza a tulajdonosnak. A helyszíni szemle részletei sem világosak. Ott lehetett akár szemrevételezés, akár tényleges felbontás is. De ezek a nüánszok vélhetően örökre titkok maradnak.

Persze, elvileg a régi levéltári iratokból talán kibogozhatóak lennének a részletek, ám nem bizonyos, hogy a dokumentumokat ott megőrizték volna. Mivel a cselekmény nem volt akkora horderejű, ezért nyilván leselejtezték a valamikori jegyzőkönyvet. Amit a pécsi kriminológia története valahogyan túlél majd.